

Мома се моли на змей.

(Пъе се на хоро).

53.

Като пайдушката

За- мрък- на- ла Я- на на го- лъ- ма
ни- ва, на го- лъ- ма ни- ва,
на ши- ро- ка пос- та

Замръкнала Яна на голъма нива,
На голъма нива, на широка поста.
Змей по края ходи, мома му се моли:
— „Пусни мене, змейо, дома да си ида,
Дома да си ида, майка да си видя,
Мойта стара майка, деветъ годинъ стана
Черна кърпа носи, мене жива жали.
Мойтъ деветъ сестри, деветъ годинъ стана,
Все престилки тъчатъ, ала съ тъхъ не ходятъ,
Ни една не носятъ, мене жива жалятъ.
Имамъ деветъ братя все кавали правятъ,
Ала съ тъхъ не свирятъ, мене жива жалятъ.
Ще те водя, змейо, при тъхъ да ги видишъ,
Ще ти дадемъ, змейо, сърмена кошуля,
Ще ти виемъ, змейо, китка детелина,
Ще ти носимъ, змейо, вино съсъ ведрата.“